

புதினங்களினூடாகப் புலப்படும் இசுலாமியர் திருமணச் சடங்குகள்

Islamic Wedding Rituals Visible Through Novels Study

Dr.S.Ameena Banu

*Assistant Professor, Sadakathullah Appa College (Autonomous), Rahmath Nagar,
Tirunelveli-11.*

Abstract

The rituals that originated as a paradox among the ancient people are transformed into an act of coercion of the religion embodied in the scriptures. The nature of the rituals is multifaceted. Their characteristics vary depending on factors such as the time, place, need, and purpose for which they are performed. When comparing the rituals that take place between cultures even though the rituals of each community have their own characteristics. It is possible to know the commonalities between these. So the purpose of the ritual is to focus on being in all communities may be set. People perform various rituals from birth to death for their prosperity and well-being. These can be called biological rituals. How do Muslims perform the wedding ceremony, one of such life rituals? This article addresses the issue of novels.

Keywords: M Rituals – Islamic – Biographical Rituals – Wedding Rituals – Pre – Marriage Rituals – Post – Marriage Rituals.

Corresponding author E-Mail: ameenaaji@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

புராதன மக்களிடையே பாவனைச் செயலாகத் தோற்றம் பெற்றச் சடங்குகள், வேதங்களால் உள்வாங்கப்பட்டு, நிறுவனமாக்கப்பட்ட மதம் சார்ந்தச் செயலாக உருமாற்றமடைகின்றன. சடங்குகளின் தன்மைகள் பன்முகப்பட்டவை. அவை நிகழ்த்தப்படும் காலம், இடம், சூழல், தேவை, நோக்கம் போன்ற காரணிகளை முன்வைத்து அவற்றின் தன்மைகள் வேறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு சமூகத்தின் சடங்குகளும் தனித்தன்மைகள் கொண்டிருப்பினும் பண்பாடுகளுக்கிடையில் நிகழும் சடங்குகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது, இவற்றுக்கிடையே பொதுத்தன்மைகள் காணப்படுவதை அறியமுடிகிறது. எனவே சடங்கின் நோக்கம் அனைத்து சமூகங்களிலும் வளமையை மையப்படுத்தியே அமைகின்றன எனலாம். மக்கள் தமக்கு வளமும், நலமும் வேண்டி பிறப்பு முதல் இறப்புவரை பல்வேறு சடங்குகளை மேற்கொள்கின்றனர். இவற்றை வாழ்வியல் சடங்குகள் எனலாம். இத்தகைய வாழ்வியல் சடங்குகளில் ஒன்றான திருமணச் சடங்கினை இசுலாமியர்கள் எவ்வாறு முன்னெடுக்கின்றனர் என்பதை புதினங்களின் வழி இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்

சடங்குகள் – இசுலாமியர் வாழ்வியல் சடங்குகள் – திருமணச் சடங்குகள் – திருமணத்திற்கு முந்தையச் சடங்குகள் – திருமண நிகழ்வின் போதுள்ளச் சடங்குகள் – திருமணத்திற்குப் பிந்தையச் சடங்குகள்

தொடக்கமாக

சடங்கென்பது ஒன்றைச் செய்து அதன்மூலம் மற்றொன்றை அடைவது. பழங்கால மக்கள் மழைபொழிவிற்காகவும், பயிர், காய், கிழங்குகள் வேண்டியும், நோய்கள் வராமல் தடுக்கவும் வேட்டையில் விலங்குகள் கிடைக்கவும், இயற்கைப் பேரழிவு நேராமல் தடுக்கவும் எனப் பல்வேறுபட்டக் காரணங்களை முன்னிலைப்படுத்தியே பலவகைச் சடங்குகளையும் நிகழ்த்தினர். இச்சடங்குகள் கூட்டாக நிகழ்த்தப்படுவதால், ஏராளமானோர் ஒரே வகையிலான மனக்கிளர்ச்சியைப் பெற்றனர். சடங்குகளை முன்வைத்த இத்தகையக் கூட்டுத்தன்மையின் மூலம் ஏற்பட்ட உணர்ச்சியும் கிளர்ச்சியும் மேலோங்கிய நிலையில் தான் புராதன மக்களிடையே நிகழ்த்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சாதாரணச் செயல்பாடுகளைச் சடங்குகளாக மாற்றியமைக்கின்றது. மொத்தத்தில் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி, அவற்றிடமிருந்து நன்மைகளைப் பெறவேண்டி மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதே சடங்குகள் எனலாம். இந்தப்புரிதலின் பின்புலத்தில் இசுலாமியச் சமூகத்தவர்களின் வாழ்வியலில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற திருமணச் சடங்குகள் குறித்து, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட இசுலாமியப் புதினங்களான ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்(மீரான் மைதீன்), இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை(சல்மா), ஏழரைப் பங்காளி வகையறா(அர்ஷியா), அப்பாஸ் பாய் தோப்பு(அர்ஷியா) ஆகியவற்றின் வழி அடையாளம் காணும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சடங்கு: அகராதி விளக்கம்

“சடங்கு” குறித்து அகராதி தரும் விளக்கத்தினை நோக்கும் போது, “சடங்கு என்பது சாஸ்திர விதி பற்றியும் வழக்கம் பற்றியும் அனுஷ்டிக்கும் கிரியை” 1 என்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி குறிப்பிடுகிறது. “சடங்கு என்பது சாஸ்திரம் விதிப்பதால் அல்லது வழக்கம் காரணமாக (பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் போன்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளில்) பின்பற்றப்படும் மதம் சார்ந்த செயல்”2 என்று கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ்ப்பேரகராதி விளக்கம் தருகிறது. இதிலிருந்து, புராதன மக்களிடையே பாவனைச் செலாகத் தோற்றம் பெற்றச் சடங்குகள், வேதங்களால் உள்வாங்கப்பட்டு, நிறுவனமாக்கப்பட்ட மதம் சார்ந்தச் செயலாக உருமாற்றமடைவதாக இனங்காணலாம்.

சடங்கின் வகைகள்

சடங்கு நிகழ்த்தப்படுவதற்கானக் காலம், இடம், விளைவு, பலன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பண்பாட்டு ஆய்வாளர் பக்தவத்சலபாரதி சடங்குகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகிறார். அவை,

*வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள்

*சமூகச் சடங்குகள்

*சமயச் சடங்குகள்

என்ற வகைப்பாட்டிற்குள் அடக்கப்படுகிறது. அதேபோல் தே.ஞானசேகரன் சடங்குகளை அவற்றின் பயன்பாட்டு நோக்கில் கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்துகிறார். அவை,

*செய்வினைச் சடங்குகள்

*வழிபாட்டுச் சடங்குகள்

*வளமைச் சடங்குகள்

*வாழ்வியல் சடங்குகள்

*மருத்துவ மந்திரச் சடங்குகள்

என்பதாக விரிவடைகிறது. மேற்கண்ட சடங்கின் வகைப்பாடுகளில் வாழ்வியல் சடங்குகளை எடுத்துரைப்பதாய் இவ்வியல் அமைகிறது.

வாழ்வியல் சடங்குகள்

மக்கள் தமக்கு வளமும், நலமும் வேண்டி பிறப்பு முதல் இறப்புவரை பல்வேறு சடங்குகளை மேற்கொள்கின்றனர். இவற்றை வாழ்வியல் சடங்குகள் எனலாம். இதுகுறித்து, அர்னால்டு வான் கென்னப், “மக்களின் வாழ்வியற் சடங்கு முறைகளை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அவற்றைத் தகுதிப் பெயர்ச்சிச் சடங்குகள் “3 என வரையறை செய்கிறார். இதன் அடிப்படையில் இசுலாமியர் முன்னெடுக்கும் வாழ்வியல் சடங்குகளை இக்கட்டுரையில் ஆராயலாம்.

இசுலாமியர் முன்னெடுக்கும் வாழ்வியல் சடங்குகள்

இசுலாமியச் சமயத்தில் சடங்குகளுக்கு குறைவான முக்கியத்துவம் இருப்பினும், முழுமையாகச் சடங்குகளைப் புறக்கணித்த சமயம் என்று கூறமுடியாது. பிற சமயங்களில் இருப்பதுபோலவே பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரையிலான ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் சடங்குமுறைகள் இங்கேயும் இருக்கின்றன. இசுலாம் வாழ்வியலை முன்னிறுத்தும் மார்க்கம் என்பதால் வாழ்வியல் சடங்குகளும் சமயச் சார்புடன் இணைந்தே வழக்கில் உள்ளன. அந்த வகையில் இசுலாமியச் சமூகத்தில் இடம்பெறும்

வாழ்வியல் சடங்குகளை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளப் புதினங்களின் வழி பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். அவை,

*பிறப்புச் சடங்குகள்

*சுன்னத் சடங்குகள்

*திருமணச் சடங்குகள்

*இறப்புச் சடங்குகள்

என்பதாக அமைகிறது. இதில் திருமணச் சடங்குகள் பற்றி இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

திருமணச் சடங்குகள்

ஓர் ஆணும் பெண்ணும் சமூகத்தில் இணைந்து வாழ அங்கீகரிக்கப்பட்டச் சடங்கே திருமணச் சடங்காகும். பண்பாட்டு மானிடவியலரானப் பக்தவத்சல பாரதி, “மனித இனம் தன்பால் உந்துதலை ஒரு நிறுவன அமைப்பிற்குள் நிறைவு செய்து கொள்ள ஏற்படுத்திய முறையே திருமணமாகும்”⁴ என்பதாகத் திருமணத்திற்கு விளக்கம் தருகிறார். இசுலாமியச் சமூகத்தில் “நிக்காஹ்” என்ற பெயரில் திருமணம் அழைக்கப்படுகிறது.

திருமண நிகழ்வுகள்

திருமணம் என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆண் – பெண் உறவின் ஒப்பந்த நிகழ்வாக இசுலாமியச் சமூகத்தில் நிலவுகிறது. அதைவழி மக்கள், தாய்மாமன் மக்கள் மற்றும் சிற்றப்பா பெரியப்பா மக்களை மணக்கும் அகமணமுறை முறைகளை மட்டுமல்லாது வேற்றுக்குழுவினருடன் திருமணம் செய்யும் புறமணமுறையையும் காணமுடிகிறது. இத்திருமண நிகழ்வின்போது பல்வேறுபட்டச் சடங்குமுறைகள் இசுலாமியச் சமூகத்தில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அவற்றை,

- 1) திருமணத்திற்கு முந்தையச் சடங்குகள்
- 2) திருமண நிகழ்வின் போதுள்ள சடங்குகள்
- 3) திருமணத்திற்குப் பிந்தையச் சடங்குகள் எனும் பிரிவிற்குள் அடக்கலாம்.

திருமணத்திற்கு முந்தையச் சடங்குகள்

திருமணத்திற்கு முன்பு பிறசமய சமூகங்களைப் போலவே பெண் பார்த்தல், பரிசம் போடுதல், திருமணநாள் குறித்தல், முகூர்த்தக்கால் ஊன்றுதல் போன்ற சடங்குகள் இசுலாமியச் சமூகத்தில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

பெண் பார்க்கும் படலம்

திருமண நிகழ்வின் தொடக்கமாகப் பெண் பார்க்கும் படலம் நடைபெறுகிறது. இதில் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் நேரில் பார்க்கும் வழக்கம் இல்லை. மாப்பிள்ளை வீட்டாரே பெண்ணைப் பார்த்து முடிவு செய்கின்றனர். திருமணத்திற்கு ஜாதகப் பொருத்தம் பார்க்கும் வழக்கம் இசுலாமியர்களிடத்தில் இல்லை.

நிச்சயதாம்புலம்

பெண்ணை உறுதி செய்த பின் திருமண நாள் முடிவு செய்யப்படுகிறது. திருமணத்திற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு (அ) மாதங்களுக்கு முன்பு திருமணநாள் முடிவு செய்யும் இந்நிகழ்விற்கு “நிச்சாம்புலம்” என இசுலாமியச் சமூகத்தில் அழைக்கப்படுகிறது. இதனை,

“ஹமீதுசாகிபு ஜின்னாவின் நிச்சாம்புலத்துக்கு இரண்டு கிடாய் பிடிக்கும் உத்தேசத்தைக் கோயாபிள்ளையிடம் சொன்னபோது கோயாபிள்ளை கோபியைக் கையிலெடுத்தார்” (ஓதி.எ.மு.,ப.52)

எனும் புதினவரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. பெரும்பாலும் நிச்சாம்புலம், திருமணம் போன்றவை பெண் வீட்டில்தான் நடைபெறும். ஆனால், கன்னியாகுமரி வட்டாரத்தில் நிச்சாம்புலம் மாப்பிள்ளை வீட்டில் நடைபெறுவதையும் விருந்து ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதையும் அறியமுடிகிறது.

ஊர் அறிவிப்பு

திருமணத்திற்கு முன்பு “ஊர் அறிவிப்பு” என்றொரு நிகழ்வும் நடைபெறுகிறது. அதாவது ஒவ்வொரு மசூதியின் ஜமாத் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளும் குறிப்பிட்டக் குடும்பங்கள் இயங்குகின்றன. எனவே, அவர்களது வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளிலும் ஊர் ஜமாத்தின் தலையீடுகள் இருக்கும். குறிப்பாகத் திருமணம், இறப்பு போன்ற நிகழ்வுகளில் ஜமாத் அமைப்பு அதிமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. எனவே, திருமணம் நடக்க இருக்கும் குடும்பமானது அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் மஹல்லாவைச் (ஜமாத்) சேர்ந்தவர்களிடம் சபையில் வைத்து தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்ற வழக்கம் பின்பற்றப்படுகிறது. இதை ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள் எனும் புதினமானது எடுத்துரைக்கின்றன. இதுகுறித்து,

“கல்யாண நாளுக்கு முன்னால் வரும் வெள்ளிக்கிழமையில்தான் ஊர் அறிவிப்பார்கள். பொண்ணுக்கோ, மாப்பிள்ளைக்கோ வாப்பாமார்கள் ஜும்மா தொழுகை முடிந்ததும் எழுந்து அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்பார்கள். இதைத்தான் ஊர் அறிவிப்பாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.” (ஓதி.எ.மு.,ப.75)

எனும் வரிகளினுடாகப் புதினம் பதிவு செய்துள்ளது.

ஊர்ப்பணம்

இசுலாமியக் குடும்பங்கள் அனைத்தும் தாம் இணைந்துள்ள ஜமாத்தின் மகுதிக்கு உரிய வரிகளைச் செலுத்துவதற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த வரிகள் எதுவும் பாக்கி இல்லாத நிலையிலே அக்குடும்ப நிகழ்விற்கு ஜமாத் அமைப்பினர் வருகை புரிவதை அறியமுடிகிறது. தற்காலத்தில் மாப்பிள்ளை வாங்கும் வரதட்சணையிலும் ஒன்று முதல் மூன்று சதவிகிதம் வரை ஜமாத்துக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்ற எழுதப்படாதச் சட்டத்தையும் பல ஜமாத்துகள் விதித்துள்ளன. திருச்சி வட்டாரப் பகுதியில் இவ்வழக்கம் உள்ளதை,

“முப்பதாயிரம் பெண்வீட்டில் கொடுத்தார்கள் என்றால், அதில் 1000த்திற்கு 50 எனக் கணக்கிட்டு சபியா அவர்கள் ஊர் பள்ளிவாசலுக்கு கமிஷனாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பது வழக்கம்” (இ.ஜா.க.ப.215)

எனும் புதினவரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இந்நிகழ்வானது, பெண்ணிடம் வரதட்சணை வாங்குவதை ஊர் ஜமாத்தே அங்கீகரிப்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

நன்னாட் குறித்தல்

இருவீட்டாராலும் மணஉறவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் திருமணத்தைப் பலரறியச் செய்வதற்காக நன்னாள் ஒன்றைத் தேர்வு செய்கின்றனர். இசுலாமியர்கள் பொதுவாக துல்கஹ்தா, ரஜப், ஷவ்வால், ரபிய்யுல் ஆகிர், ஜமாதுல் அவ்வல், ஜமாதுல் ஆகிர் ஆகிய அரபு மாதங்களில் திருமணங்களை நிகழ்த்துவதற்கு விரும்புகின்றனர். ஆனால் தற்காலத்தில் ரமலான் மாதத்தைத் தவிர ஏனைய எல்லா மாதங்களிலும் திருமணம் நடைபெறுவதை ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினங்களின் வழி அறியமுடிகிறது. இதுகுறித்து,

“ஆமா, உங்க வஹிதாவுக்குக் கல்யாணமாமில்ல? கேள்விப்பட்டேன் என்றாள் ஷெரிபா.... ஆமா ஆறு நோன்பு பிறையில என்றாள் சொஹ்ரா” (இ.ஜா.க.ப.101)

எனும் புதினவரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

முகம்மினுக்கல்

திருமணத்திற்கு முன் மண்பெண்ணை அழகுபடுத்தல் என்பது ஒரு சடங்காகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பகுதிகளில் நடத்தப்படுகிறது. பொண்ணுக்கு “முகம்மினுக்கல்” என்ற பெயரில் நடைபெறும் இச்சடங்கில் ஓசாத்தி (குடிமகள்) முக்கியப் பங்கேற்கிறாள். அவள் மணநாளின் விடியற்காலையில் பாலைத்தொட்டு மணப்பெண்ணின் முகத்தில் தடவிச் சவரக்கத்தியால் முகமழித்து அழகுபடுத்துகிறாள்.

மணப்பெண்ணின் வீட்டார் ஓசாத்திக்குக் மைமடக்குக் (பணம்) கொடுக்கின்றனர். இதுவே முகம்மினுக்கல் என்ற பெயரில் நடைபெறும் சடங்காகும். ஓசா, ஓசாத்தி இருவரும் ஜமாத் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பர். ஊர்ப்பணம் கொடுக்கவில்லையெனில் இச்சடங்குகளுக்குச் செல்ல இவர்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். மணமகனுக்கும் இதுபோன்று “முகம் மினுக்கல்” என்ற பெயரில் ஓசா (குடிமகன்) முகச்சவரம் செய்வது ஒரு சடங்காகச் சமீப காலம் வரை நடந்துள்ளது. இதுகுறித்து,

“காலையில் ஓசாத்தி முகம் மினுக்கி முடித்தபோது மினுக்கிய முகத்தில் காற்றுக்கூடப் புதிதாகப் பட்டது போலவே தோன்றியது” (ஓதி.எ.மு.,ப.97)

எனும் வரிகளிலும் ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினம் எடுத்துரைக்கின்றன.

இதுதவிர கருகமணி கோர்த்தல், முகூர்த்தக்கால் ஊன்றுதல், சீர்வரிசைகளைப் பார்வைக்கு வைத்தல், மாலைப்பாத்திறா ஓதுதல், நலுங்கு வைத்தல், மருதாணி வைத்தல், மஞ்சச் சடங்கு, சவுக் புரா, பந்தல் அமைத்தல், போன்ற சடங்குகளும் நடைபெறுகின்றன.

திருமண நிகழ்வுச் சடங்குகள்

திருமணத்தின் முதல் கட்டமாக மாப்பிள்ளை அழைப்பு நடைபெறுகிறது. பிற சமூகங்களில் பெண் அழைப்பு நடைபெறும். இசுலாமியச் சமூகத்தில் திருமணம்பெண் வீட்டில் நடைபெறுவதால் மணமகன் மணப்பெண்ணின் இல்லத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டு திருமணம் முடித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது.

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

திருமண நிகழ்வின்பொழுது மாப்பிள்ளை அலங்கரிக்கப்பட்டு பூமாலையைக் கழுத்தில் சுமந்தபடி முன்னால் செல்வதும் அவன் பின்னால் மாப்பிள்ளை வீட்டைச் சார்ந்த பெண்கள் தட்டில் பழங்கள், தேங்காய், கல்கண்டு, வாழைக்குலை போன்ற கலப்பரப்புப் (சீர்) பொருள்களைச் சுமந்துகொண்டு “மாப்பிள்ளைபைத” (நபி பற்றிய புகழ்ச்சி பாடல்கள்) பாடிக்கொண்டே திருமணம் நடைபெறும் இடத்திற்குச் செல்வதோடு திருமண நிகழ்வு தொடங்குகிறது. ஆனால், தற்காலத்தில் திருமண மண்டபங்களில் பெரும்பான்மைத் திருமணங்கள் நடைபெறுவதால் மாப்பிள்ளையும், பெண்ணும் மண்டபத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்ட பின்னரே அலங்கரிக்கப்படுகின்றனர். இந்த அலங்கரிப்பிலும் தமிழ் இசுலாமியரும் உருது இசுலாமியரும் வேறுபடுகின்றனர். அதாவது உருது இசுலாமியர் சேராப்புவைப் போட்டு முகத்தை மறைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால், தமிழ் இசுலாமியர் அவ்வாறு செய்வதில்லை. அதேபோல், மாப்பிள்ளை அழைப்பு (அ) ஊர்வலம் தமிழ் மற்றும்

உருது முசுலீம்களிடம் வேறுபடுகின்றன. உருது முசுலீம்களிடம் மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. மாப்பிள்ளை குதிரை மேலயோ அல்லது செல்வச் செழிப்பிற்கு ஏற்ப யானையிலோ ஏறி வீட்டில் இருந்து தொடங்கி பள்ளி வாசலில் வைத்து நிக்காஹ் நடந்தால் பள்ளிவாசலுக்கும் தெருவில் மேடைபோட்டு நடந்தால் ஒரு சரத்துக்காக பள்ளிவாசல் வாசல் வரைக்கும் சென்று பின்பு நிக்காஹ் நடக்கும் இடத்திற்கு வருவதும் வழக்கம். மாப்பிள்ளைக்கு முன்னால் ஒரு கூட்டம் “பைத்” படித்துக்கொண்டே செல்கின்றனர். இவ்வாறு இசுலாமியத் திருமணவிழாவில் நிகழ்த்தப்பெறும் “குதிரை ஊர்வலம்” இதர சமூகத்திலும் இருப்பதை அறியமுடிகிறது. குறிப்பாக, “தமிழகத்தில் நகரத்தார் நாட்டுக்கோட்டையார் என்று சிறப்புடன் அழைக்கப்படுகின்ற செட்டி மக்களது மணவினையில் முதல் அங்கமாக மணமகன் குதிரைமீது அமர்ந்து மணமகள் இல்லம் செல்வது இன்றளவும் இருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.”⁵ எனும் செய்தியானது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் தொடங்குவதற்கு முன்னால் பால்பழம் கொடுக்கப்படுகின்றது. மாப்பிள்ளையைக் கட்டித்தழுவி வாழ்த்து தெரிவித்தல் வழக்கமாக உள்ளது. நிக்காஹ்வுக்கு (திருமணத்திற்கு) வரும் மாப்பிள்ளையைப் பெண்ணோட தம்பியோ அண்ணனோ எதிர்கொண்டு வரவேற்றுத் தாம்பாளத் தட்டிலிருந்து பூமாலையை மாப்பிள்ளையின் கழுத்தில் அணிவித்து மாப்பிள்ளையின் கழுத்தில் கிடந்த மாலையை எடுத்துத்தட்டில் வைத்து மண்பெண்ணுக்காகக் கொண்டு செல்வார்.

இதனை ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினமானது,

“பெண்வீட்டுத் தெருவுக்குள் வந்தபோது ஜின்னாவை மைதீன் மாலை சந்தனத்தோடு எதிர்கொண்டு வரவேற்றுத் தாம்பாளத் தட்டிலிருந்த பூமாலையை ஜின்னாவின் கழுத்தில் போட்டுவிட்டு ஜின்னா கழுத்தில் கிடந்த மாலையை எடுத்துத் தட்டில் வைத்தான். அது மணப்பெண்ணுக்குப் போடுவதற்காக வேகமாக உள்ளே போனது” (ஓதி.எ.மு.,ப.94)

எனும் வரிகளினுடாகப் புலப்படுத்துகிறது.

மஹர் கொடுத்தல்

மஹர் கொடுத்தல் இசுலாமியத் திருமணத்தில் மிக முக்கிய நடைமுறையாக பின்பற்றப்படுகிறது. மஹர் கொடுப்பதின் மூலம் அப்பெண்ணின் மீதான உரிமையை கணவன் பெறுகிறான். ஒவ்வொரு ஆண்மகனாலும் அவரவர் வசதிக்கேற்ப பணமாகவோ (அ) நகையாகவோ மஹர் கொடுக்கப்படுகிறது. மணமகன்

மணமகளுக்கு அளிக்கும் மஹர்தொகை நிக்காஹ் புத்தகத்தில் குறிக்கப்படும். இதனை ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினமானது,

“ஆலிமும் ஊர்ச்செயலாளரும் நிக்காஹ் புத்தகத்தில் விபரங்களை எழுதிக்கொண்டே ஆலிம் ஜின்னாவிடம் கேட்டார். மஹர் எவ்வளவு. ஏழு கிராம் தங்கம் என எழுதிய நிக்காஹ் புத்தகத்தில் ஜின்னா கையெழுத்துப் போட்டான்”. (ஓதி.எ.மு.,ப.96)

எனும் வரிகளினுடாகப் புலப்படுத்துகிறது. கன்னியாகுமரி வட்டாரத்தில் மணப்பெண்ணின் தகப்பனார் தன் மகளின் கையைப் பிடித்து மணமகனின் கையில் இணைத்து ஒரு துணியை வைத்து கையை மூடுவார். இது பிராமணச் சமூகத்தில் நடைபெறும் கன்னிகா தானத்தை ஒத்துக் காணப்படுகிறது. இதுதவிர நிக்காஹ் ஓதுதல், தாலி கட்டுதல், விருந்தளித்தல் போன்ற நிகழ்வுகளும் திருமண நிகழ்வின்போது நடக்கும் சடங்குகளாகும்.

திருமணத்திற்குப் பிந்தைய சடங்குகள்

இசுலாமியச் சமூகத்தில் திருமணத்திற்குப் பின்பும் சில சடங்குமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. அவை, ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினங்களின் வழி வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

மறுவீட்டழைப்பு

திருமணத்திற்குப் பின்பு நடைபெறும் மறுவீட்டழைப்பும் வட்டாரங்கள் தோறும் வேறுபடுகின்றன. திருச்சி வட்டாரப் பகுதியில் திருமணம் முடிந்த மறுநாள் “மறுவீடு” அழைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. இதனை ஆய்வுக்குட்பட்ட புதினம் வழி அறியமுடிகிறது. இதுகுறித்து,

“காரிலிருந்து வஹிதாவும் மாப்பிள்ளையும் இறங்கினார்கள். அவர்களுக்கு சவுரா ஆரத்தி எடுத்து உள்ளே கூட்டிப்போனாள்” (இ.ஜா.க.ப.347)

எனும் புதினவரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. மறுவீட்டு நிகழ்விற்காகப் பெண்ணின் தாய் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தப் பெண்ணைப் பார்ப்பதற்காகத் தெருவில் உள்ள பெண்கள் சீனியும் புவும் வாங்கிக் கொண்டு வரும் வழக்கம் உள்ளதையும் புதினம் எடுத்துரைக்கின்றது.

வீடுகாணவருதல்

மறுவீட்டழைப்பைத் தொடர்ந்து “வீடுகாண வருதல்” என்னும் ஒரு சடங்கு முறையும் கன்னியாகுமரி வட்டாரப் பகுதியில் காணப்படுகிறது. இதில் பெண்ணுக்கு

கொடுக்க வேண்டிய அனைத்து சீர்வரிசைப் பாத்திரங்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதுகுறித்து,

**“வீடுகாண எப்போ வருவியோ ஐஸ்பெட்டியெல்லாம் கொண்டுவரணும்”
(அ.பா.தோ.ப.114)**

எனும் ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினவரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. “வீடுகாண வருதல்” சடங்கு நடைபெற்ற பிறகுதான் பெண்ணின் தாய் மகளின் புகுந்த வீட்டுக்குச் செல்ல முடியும் என்ற செய்தியும் புதினம் வழி அறியமுடிகிறது.

நாற்பதாம் நாள் சடங்கு

திருமணம் முடிந்த நாற்பதாவது நாள் ஒரு சடங்காகக் கொண்டாடப்படுவதையும், நாற்பது அன்று பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் புதிய ஆடை உடுத்தி மடி (மடியில் அரிசி போடுதல்) நிரப்பப்பட்டு தாய்வீட்டிற்கு அனுப்பப்படுவதையும் புதினங்களின் வழி அறியமுடிகிறது. இதுகுறித்து,

**“நாற்பதன்றே வந்து கூட்டிப் போயிருக்க வேண்டியது....சபியா பட்டுச்சேலை
எடுத்து மடிநிரப்பி வைத்துக்கொண்டாள்” (இ.ஜா.க.ப.447)**

எனும் புதினவரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

முடிவுரை

இசுலாமியச் சமயம் புறச்சடங்குகளுக்கு அதிமுக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. இருப்பினும், இசுலாமியர்களால் அவர்கள் வாழும் நிலம் சார்ந்து சில சடங்குமுறைகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இசுலாமியர்களின் வாழ்வியல் சடங்குகள் பல தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குரியவை. திருமண நிகழ்வில் கருகமணி அணிதல், முகூர்த்தக்கால் ஊன்றுதல் போன்றவற்றில் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தாக்கம் உள்ளது. இருப்பினும் ஊர் அறிவிப்பு, மஞ்சச் சடங்கு, மஹர் கொடுத்தல் போன்றவை இசுலாமியர்களின் தனித்தச் சடங்குமுறைகளாக அடையாளங்காணமுடிகின்றன.

குறிப்புகள்

- 1) சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி, ப.233, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 2007.
- 2) எஸ். ராமகிருஷ்ணன், கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப.528, கிரியா பதிப்பகம், சென்னை, 2008.
- 3) சீ.பக்தவத்சல பாரதி, தமிழர் மானிடவியல், ப.188, அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி, 2008.

- 4) சீ.பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானிடவியல், ப.542, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
- 5) எஸ்.எம்.கமால், முஸ்லீம்களும் தமிழகமும், ப.45, இஸ்லாமிய ஆய்வு பண்பாட்டு மையம், சீதக்காதி மணிமாடம், சென்னை, 1990.
- 6)

References

1. Chennai palkalai kazhaga thamizhp peragrathy, Page. 233, Chennai University, 2. Chennai, 2007.
2. S. Ramakrishnan, kiriyavin tharkala thamizh agrathy, Page.528, Kiriya Pathipagam, Chennai, 2008.
3. C.Pakthavatsala Bharathi, Thmizhr Manidaviyal, Page.188, Adayalam Publication, Tirichy, 2008.
4. C.Pakthavatsala Bharathi, Panpattu Manidaviyal, Page.542, Manivasagar Publication, Chennai, 1990.
5. S.M.Kamal, Muslimgalum Thmizhgamum, Page.45, Islamiya Ayivu Panpattu myyam, Seedakkathi Manimadam, Chennai, 1990.